

آرام جانم می رود...

گروه سیاسی - تهران از اولین ساعات صبح دیزروز، حال و هوای همیشگی را نداشت. با طلوع آفتاب، خیابان‌های منتهی به مسهر تشییع، آرام‌آرام زیر پای جمعیتی قرار گرفت که از گوشه و کنار ایران خود را به پایتخت رسانده بودند. برخی از نیمه‌شب راه افتاده بودند، عده‌ای سحرگاه به تهران رسیده بودند و گروهی نیز از شب قبل در اطراف مسیر مراسم مانده بودند تا مبادا لحظه‌ای از این بدرقه‌را از دست بدهند. از همان ساعات ابتدایی، می شد حدس زد که تهران یکی از متفاوت‌ترین روزهای خود را تجربه خواهد کرد. خیابان‌ها از شرق تا غرب این شهر، مملو از مردان و زنانی بود که مقصد هم‌شان یکی بود؛ حضور در آیینی که بسیاری آن را یکی از بزرگ‌ترین مراسم تشییع جهان می‌دانستند. خانواده‌ها دوشادوش یکدیگر حرکت می‌کردند، گروهی پرچم ایران را بردوش داشتند، عده‌ای قاب عکس رهبر شهید را در دست گرفته بودند و برخی تنها با چشمانی اشک‌آلود، مسیر را طی می‌کردند. هرچه زمان می‌گذشت، پر شمار جمعیت افزوده می‌شد و خیابان‌های تهران بیش از پیش رنگ یک وداع تاریخی به خود می‌گرفت. گرمای هوا، مسیرهای طولانی، ازدحام جمعیت و ساعت‌ها ایستادن نوانسته بود از عزم حاضران برای ادامه راه بکاهد. خستگی از چهره‌ها پیدا بود، اما باها همچنان در حرکت بود. هر کس می‌خواست خود را به نقطه‌ای برساند که بتواند آخرین بدرقه را از نزدیک ببیند. برخی زیر لب دعا می‌خواندند، بعضی صلوات می‌فرستادند و گروهی نیز در سکوت، تنها همراه موج جمعیت پیش می‌رفتند. از خیابان دماوند و میدان امام حسین تا میدان آزادی، صف‌های به‌هم‌پیوسته جمعیت، پایانی نداشت. سیل انسان‌هایی که آرام‌آرام پیش می‌رفتند، گاه با نوحه‌های همراه می‌شد و گاه با اشک‌ها. برای بسیاری از حاضران، این اشک‌ها تنها آندوه از دست دادن یک رهبر نبود، بلکه نشانه دلپستگی و ادای دین به شخصیتی بود که از او با عنوان «جان‌فدا» یاد می‌کردند. هرچه به میدان آزادی نزدیک‌تر می‌شدیم، تراکم جمعیت بیشتر می‌شد و عبور از میان مردم دشوارتر. با اعلام خبر نزدیک شدن خودروی حامل پیکر رهبر شهید و اعضای خانواده‌اش به میدان آزادی، موج جمعیت شتاب بیشتری گرفت. بسیاری تلاش می‌کردند خود را به محل عبور پیکرها برسانند. میدان آزادی در آن لحظات، به کانون احساسات چند میلیون نفری تبدیل شده بود که آمده بودند تا آخرین وداع را از نزدیک تجربه کنند؛ لحظاتی که تا سال‌ها حافظه‌شان پاک نخواهد شد.

پرچم‌های سه‌رنگ ایران که بر فراز دستان مردم به اهتزاز درآمده بود، جلوه‌ای متفاوت به خیابان‌های تهران بخشیده بود. در میان انبوه جمعیت، کمتر نقطه‌ای دیده می‌شد که رنگ پرچم ایران در آن به چشم نخورد. از نگاه بسیاری از شرکت‌کنندگان، این حضور صرفاً یک آیین تشییع نبود؛ نمایش وحدت و همدلی مردمی بود که می‌خواستند در یکی از مهم‌ترین لحظات تاریخ معاصر کشورشان کنار یکدیگر باشند. برخی نیز این اجتماع را پاسخی به تحلیل‌هایی می‌دانستند که در روزهای گذشته از کاهش انسجام اجتماعی ایران سخن گفته بودند. در طول مسیر، موبک‌های مردمی در نقاط مختلف برپا شده بود. داوطلبان، بطری‌های آب خنک و لیوان‌های شربت را میان جمعیتی که ساعت‌ها زیر گرمای هوا در حرکت بودند، توزیع می‌کردند. بسیاری تنها چند لحظه برای نوشیدن آب مکث می‌کردند و دوباره به موج جمعیت می‌پیوستند. با این حال، آنچه بیش از هر چیز در ذهن می‌ماند، چهره‌هایی بود که کیلومترها راه را پشت سر گذاشته بودند تا بخشی از مسئولیت تاریخی خود را ادا کنند. شاید سال‌ها بعد، از این روز به عنوان یکی از ماندگارترین صحنه‌های تاریخ معاصر ایران یاد شود؛ روزی که خیابان‌های تهران، میزبان عزم حاضران برای ادامه راه بکاهد. خستگی از چهره‌ها پیدا بود، اما باها همچنان در حرکت بود. هر کس می‌خواست خود را به نقطه‌ای برساند که بتواند آخرین بدرقه را از نزدیک ببیند. برخی زیر لب دعا می‌خواندند، بعضی صلوات می‌فرستادند و گروهی نیز در سکوت، تنها همراه موج جمعیت پیش می‌رفتند. از خیابان دماوند و میدان امام حسین تا میدان آزادی، صف‌های به‌هم‌پیوسته جمعیت، پایانی نداشت. سیل انسان‌هایی که آرام‌آرام پیش می‌رفتند، گاه با نوحه‌های همراه می‌شد و گاه با اشک‌ها. برای بسیاری از حاضران، این اشک‌ها تنها آندوه از دست دادن یک رهبر نبود، بلکه نشانه دلپستگی و ادای دین به شخصیتی بود که از او با عنوان «جان‌فدا» یاد می‌کردند. هرچه به میدان آزادی نزدیک‌تر می‌شدیم، تراکم جمعیت بیشتر می‌شد و عبور از میان مردم دشوارتر. با اعلام خبر نزدیک شدن خودروی حامل پیکر رهبر شهید و اعضای خانواده‌اش به میدان آزادی، موج جمعیت شتاب بیشتری گرفت. بسیاری تلاش می‌کردند خود را به محل عبور پیکرها برسانند. میدان آزادی در آن لحظات، به کانون احساسات چند میلیون نفری تبدیل شده بود که آمده بودند تا آخرین وداع را از نزدیک تجربه کنند؛ لحظاتی که تا سال‌ها حافظه‌شان پاک نخواهد شد.

آمدن به اینجا آماده کردم و گفتم باید بروم، او معتقد بود رهبر شهید برای مردم زحمت کشیده و وظیفه خود دانسته است که در آخرین وداع حضور داشته باشد. کمی آن سووتر، زهرا، معلمی که از شمال کشور همراه دختر خردسالش زینب، خود را همراه پدرش به تهران و دقیقاً به خودروی حمل پیکر شهید رسانده بود، از خاطرات سال‌های دانشجویی اش گفت؛ سال‌هایی که به گفته خودش، برای حضور در نماز جماعت بی‌زحمت آورد و به خیابان‌های اطراف محل اقامت ایشان می‌رفت تا شاید توفیق دیدار پیدا کند. پس از سال‌ها، بالاخره توفیق دیدار حاصل شد. او با اشاره به حضور گسترده مردم گفت: «امروز هم آمده‌ام و یقین دارم آقا‌جانم ما را می‌بینند و دعا می‌کنند.» به باور او، این مراسم یادآور راهپیمایی اربعین است و پیام آن، ایستادگی مردم ایران در برابر دشمنان کشور است. در میان انبوه جمعیت، مردی با لباس کردی توجه رهگذران را به خود جلب می‌کرد. از مریوان آمده بود؛ سفری طولانی که گرمای هوا و خستگی راه توان سخن گفتن را از او گرفته بود. تنها جمله کوتاهی برزبان آورد و آن این بود که برای «آخرین دیدار با امام» آمده است و سپس، مسیر خود را در میان جمعیت ادامه داد. نسیم، دختری ۲۵ ساله که پرچم ایران را در دست داشت و ظاهراً با بسیاری از حاضران در خیابان متفاوت بود، دلیل حضورش را «ترس از پشیمانی» عنوان کرد. او می‌گفت این روز، رویدادی تاریخی است که دیگر تکرار نخواهد شد و نباید فرصت حضور در آن را از دست داد. به اعتقاد او، فارغ از قضاوت‌ها و اختلاف‌نظرها، هر ایرانی می‌تواند این روز را به عنوان بخشی از تاریخ معاصر کشورش تجربه کند. نسیم گفت: «از وقتی به دنیا آمدم، ایشان رهبر کشوری بودند که در آن زندگی کردم. احساس کردم وظیفه دارم به عنوان یک ایرانی پیام و خداحافظی کنم. نمی‌آدم، بعدها از خود گله‌مند می‌شدم.» او به رهبر شهیدش می‌بالد و می‌گوید: «آن مرد، آنقدر خردمند بوده، آنقدر بزرگ بوده که وجبی از خاک ایران را به دشمنان نداد. تا پای جان ایستاد و در خانه‌اش و همراه خانواده‌اش شهید شد. اگر نمی‌آدم، نامردی بود.» علی‌اکبر پورجمشیدیان، دبیر ستاد ملی وداع و تشییع رهبر شهید در این باره با عذرخواهی از مردم توضیح داد که این اتفاق به خاطر رعایت سلامت مردم بوده است. پیکرهای شهدا از ابتدای مراسم به جمع تشییع‌کنندگان وارد می‌شد چه بسا تا شب هم به انتهای مسیر تعیین شده نمی‌رسید. لذا پیکرهای شهدا از میانه مسیر و در خیابان آزادی به میان جمعیت آمد.

این روایت‌های پراکنده، تصویری از مراسمی را شکل می‌داد که برای شرکت‌کنندگان تنها یک آیین تشییع نبود، بلکه فرصتی برای بیان احساسات، باورها و برداشت‌های شخصی از رخدادی بود که آن را در زمره مهم‌ترین لحظات تاریخ معاصر ایران می‌دیدند. هرچه در مسیر جلوتر می‌رفتیم، بیشتر از آنکه شعارها توجه‌هم را جلب کند، لهجه‌های مختلفی بود که از بین جمعیت می‌شد گویش‌های شهرهای مختلف ایران را تشخیص داد؛ انگار هر کس از نقطه‌ای از این سرزمین، خودش را به این وداع رسانده بود تا در آخرین زیارت جا نماند. چند نفر از اعضای خانواده از اصفهان آمده بودند. هنوز گفت‌وگویمان شروع نشده بود که با شنیدن نام رهبر شهید، اشک در چشمانشان حلقه زد. یکی از آنها با صدایی که بغض اجازه نمی‌داد ادامه پیدا کند، گفت: «از روزی که خبر شهادت را شنیدیم، حال و روزمان عادی نیست. احساس می‌کردیم باید خودمان را به تهران برسانیم.» عمر دوشنبه، با عبور خودروی حامل پیکرهای شهدا و خلوت شدن مسیر، جمعیت بی‌صداه راه بازگشت را در پیش گرفت؛ اما بسیاری هنوز ایستاده بودند و چشم از مسیری که لحظاتی پیش پیکر رهبر شهید برای آخرین بار از آن گذشته می‌گذشت. حاضران، آخرین پیام رهبر شهید را به خود یادآوری می‌کردند: «آلغولون این کنتم مؤمنین!» «سست نشوید و اندوهگین نباشید که اگر ایمان داشته باشید، شما برترید. آیه‌ای که برای آنان، یادآور ایمان است، استقامت و ادامه راه بود، نه یک توصیه، نقشه‌راهی برای مردمی که می‌دانند برتری از آن ایمان و ایستادگی است.

با اعلام خبر نزدیک شدن خودروی حامل پیکر رهبر شهید و اعضای خانواده‌اش به میدان آزادی، موج جمعیت شتاب بیشتری گرفت. بسیاری تلاش می‌کردند خود را به محل عبور پیکرها برسانند.

آزادی در آن لحظات، به کانون احساسات چند میلیون نفری تبدیل شده بود که آمده بودند تا آخرین وداع را از نزدیک تجربه کنند.

دبیر ستاد ملی تشییع رهبر شهید همچنین خبر داد، پیکر رهبر شهید و همراهان بعد از پایان مراسم تهران به قم منتقل خواهد شد تا قبل از نماز صبح در محل مسجد جمکران مستقر شود. به گفته وی، نماز صبح از سوی یکی از مراجع عظام تقلید در همین مسجد مقدس خوانده می‌شود و بعد مراسم وداع و تشییع از مسجد جمکران تا حرم مطهر حضرت معصومه (س) برگزار خواهد شد. پورجمشیدیان همچنین توضیح داد، بعد از

انعکاس حقیقت ایران در رسانه‌های بین‌المللی

تشییع ملیونی آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای رهبر شهید انقلاب اسلامی در تهران، گویاتر از آن بود که بخواهد حرف و حدیثی باقی بگذارد. به طوری که اغلب رسانه‌های دنیا، با اشاره به حضور بی‌سابقه مردم ایران برای بدرقه رهبر شهید انقلاب از آن به عنوان بزرگترین تشییع در تهران و ایران یاد کردند. رسانه‌هایی مثل آسوشیتدپرس، سی‌ان‌ان، بی‌بی‌سی، ان‌بی‌سی نیوز، ای بی‌سی، گاردین و الجزیره با پوشش جالب توجه تصاویر و فیلم‌های جمعیت حاضر در مراسم تشییع رهبر شهید انقلاب، عظمت آن را به تصویر کشیدند. در همین رابطه، شبکه آمریکایی سی‌ان‌ان، با انتشار تصویری از تشییع، تأکید کرد که خیابان‌های تهران مملو از جمعیت برای تشییع پیکر رهبر شهید انقلاب است.

این رسانه آمریکایی در ادامه نوشت: «این بزرگترین جمعیت برای تشییع است که تهران به خود دیده است.» در همین حال رسانه انگلیسی گاردین نیز با پوشش گسترده تصاویر مراسم تشییع، ادعا کرد که «میلیون‌ها نفر در مراسم تشییع رهبر انقلاب ایران شرکت کردند.» همچنین رسانه قطری الجزیره نیز همچون دیگر رسانه‌های بین‌المللی، با اشاره به محبوبیت بالای حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در میان مردم، تصریح کرد: «مراسم تشییع رهبر ایران، میلیون‌ها نفر را به خیابان‌ها کشاند.»

خبرگزاری انگلیسی رویترز نیز مجبور شد با انتشار تصاویر متعددی از زوایای مختلف تشییع پیکر رهبر شهید انقلاب، بنویسد: «خیابان‌های تهران مملو از صفوف جمعیت عظیم ایرانی‌ها برای تشییع رهبر فقیدشان شده است.» روزنامه فایننشال تایمز دیگر رسانه انگلیسی نیز «تشییع ملیونی پیکر آیت‌الله العظمی سیدعلی خامنه‌ای» را یکی از بزرگ‌ترین مراسم تشییع در تاریخ معاصر دانست. این روزنامه همچنین تصریح کرد که حضور گسترده در این مراسم، «نمایش حمایت عظیم مردمی از جمهوری اسلامی ایران است.» فایننشال تایمز در ادامه نوشت: «مراسم تشییع رهبر معظم انقلاب در تهران، شاهد حضور ۱۵ میلیون نفر بود که آن را به بزرگ‌ترین مراسم تشییع تاریخ صدرن تبدیل می‌کند.» رسانه آمریکایی ان بی سی نیز چنین خیل عظیم مردم شرکت‌کننده در مراسم تشییع را مورد توجه قرار داد و با انتشار تصویری از بدرقه تاریخی رهبر شهید انقلاب اسلامی نوشت: «میلیون‌ها نفر برای تشییع رهبر شهید ایران به خیابان‌ها سرازیر شدند.» خبرگزاری آنا تویلی ترکیه نیز با انتشار حلقه زدن جمعیت در میدان انقلاب اسلامی تهران برگرد آلمان یادبود مشت کرده رهبر شهید انقلاب اسلامی نوشت: «مردم ایران امروز برای ادای احترام به رهبر شهیدشان در مراسم تشییع گرد هم آمدند.» روزنامه نیویورک تایمز نیز با انتشار تصویری از تابوت گل‌باران شده پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی، نوشت: «جای‌جای شهر تهران مزین به نمادها و تصاویری مرتبط با رهبر شهید انقلاب شده است.» همچنین خبرگزاری روسی تاس، با انتشار تصویری از تشییع رهبر شهید انقلاب اسلامی در تهران، از آن به عنوان «وداع عظیم با آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای» یاد کرد.

مراسم تشییع در قم، پیکرهای مطهر شهدا به عراق منتقل خواهد شد و در فرودگاه نجف مورد استقبال رسمی مقامات عالی، سران ارتش، بزرگان طوایف و عشاير و نمایندگان مجلس این کشور قرار خواهد گرفت. براساس گزارش خبرگزاری مهر، مسعود پزشکیان رئیس جمهوری، محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی و حجت‌الاسلام والمسلمین مصطفی خامنه‌ای فرزند ارشد رهبر شهید در مراسم تشییع عراق حضور می‌یابند.

عکس ایران

میراث ماندگار سرفرازی

حسین افشین
معاون علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس جمهور

امروز، ملت بزرگ ایران در سوگ وداع با رهبری فرزانه، مجاهدی نستوه و سگاندار مقتدر انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای (ره) نشستند؛ وداعی که قلب‌ها را می‌فشارد و اندیشه‌ها را به تأمل وامی‌دارد. این سوگ، تلخ است و بار سنگین مسئولیت عظیم، اما میراث این دوران سترگ زعامت، برای همیشه بارگ ایران اسلامی خواهد درخشید. همه ما در طول این سال‌ها به خوبی شاهد بودیم که در پرتو هدایت‌های روشن‌گرانه رهبر شهید، حوزه علم

دوتمدن

دلسوزی عمیق نسبت به افشار مختلف مردم و بصیرت نافذ در شناخت مقتضیات زمان، از ویژگی‌های بارز ایشان بود. ایشان، نه تنها یک رهبر سیاسی، بلکه حامیت از شرکت‌های دانش بنیان، توسعه پارک‌های علم و فناوری و تشویق نخبگان به حضور فعال در عرصه‌های تولید علم و فناوری، از جمله دستاوردهای ملموسی است که نام و یاد ایشان را در تاریخ علم و فناوری ایران جاودانه خواهد ساخت و این، تنها بخشی از میراث ماندگار ایشان است. ابعاد شخصیتی و سیره نورانی رهبر شهید، گوهی یگانه بود که جلوه‌های آن، همگان را به تحسین وامی‌داشت. صلابت در مواجهه با چالش‌ها، استقامت در مسیر حق، شجاعت در تصمیم‌گیری‌های سرنوشت‌ساز،

سد کردن مسیر پیشرفت علمی ایران، رهبر شهید، با تدبیر و درایت، گام‌هایی بلند در راستای خودکفایی علمی و دستیابی به دانش‌های بومی برداشتند. حمایت از شرکت‌های دانش بنیان، توسعه پارک‌های علم و فناوری و تشویق نخبگان به حضور فعال در عرصه‌های تولید علم و فناوری، از جمله دستاوردهای ملموسی است که نام و یاد ایشان را در تاریخ علم و فناوری ایران جاودانه خواهد ساخت و این، تنها بخشی از میراث ماندگار ایشان است. ابعاد شخصیتی و سیره نورانی رهبر شهید، گوهی یگانه بود که جلوه‌های آن، همگان را به تحسین وامی‌داشت. صلابت در مواجهه با چالش‌ها، استقامت در مسیر حق، شجاعت در تصمیم‌گیری‌های سرنوشت‌ساز،